

Fråga om en länsrätts beslut att inte pröva eventuella framtida yrkanden m.m.

Bakgrund

I en skrivelse till Länsrätten i Blekinge län den 4 februari 1999 yrkade AA förskott på ersättning för resa till en muntlig förhandling. Länsrätten meddelade den 10 februari 1999 ett beslut med följande lydelse.

Länsrätten har tidigare prövat samma yrkande i samma mål. Mot bakgrund härav finner länsrätten hinder att ånyo pröva yrkandet om förskottsvis utbetalning av reseersättning.

Eventuella framtida yrkanden från AA om samma fråga i nu aktuella mål kommer inte att medföra några åtgärder från länsrätten, mer än att skriften aktbilageras och läggs i akten i det aktuella målet.

Anmälan

AA ifrågasatte i en anmälan till JO lagligheten i länsrättens beslut.

Utredning

Anmälan remitterades till länsrätten för yttrande.

I remissvar den 31 mars 1999 anfördes bl.a. följande av assessorn BB, som fattat det aktuella beslutet.

AA har, såvitt nu är i fråga, överklagat försäkringskassans beslut avseende bostadsbidrag, återbetalningsbelopp för underhållsstöd, umgängesavdrag underhållsstöd, förtidspension, handikappersättning samt eftergift på skuld för obetalt återbetalningsbelopp för underhållsstöd. Med anledning härav beslutade länsrätten, på AA:s begäran, att hålla muntlig förhandling den 8 september 1998.

I skrivelse som inkom till länsrätten den 31 augusti 1998 yrkade AA förskottsvis utbetalning av reseersättning för bilresa. Länsrätten beslutade att avslå AA:s framställan då det ej fanns skäl att medge förskottsvis utbetalning av reseersättning. Med anledning av att AA överklagade nämnda beslut meddelade länsrätten AA att den tidigare utsatta muntliga förhandlingen ställts in. Anledningen därtill var att Kammarrätten i Jönköping skulle få skäligen rådrudd att behandla överklagandet av beslutet angående förskottsersättningen.

Regeringsrätten beslutade den 14 januari 1999 att inte meddela AA prövningstillstånd i mål om reseersättning. Kammarrättens i Jönköping beslut att inte meddela prövningstillstånd stod därför fast.

Härefter bestämde länsrätten att ånyo kalla AA till muntlig förhandling. Den 2 februari 1999 inkom AA ånyo med yrkande om att länsrätten skulle bevilja honom förskott på reseersättning. Länsrätten avvisade AA:s yrkande om reseersättning då denna fråga tidigare rättskraftigt avgjorts, bilaga 1. Upplysningsvis meddelade länsrätten även att den muntliga förhandlingen skulle hållas på planerad dag, dock efter önskemål från AA på annan tid. Ifrågavarande avvisningsbeslut har inte överklagats till kammarrätten.

Ytterligare begäran har härefter inkommit till länsrätten om förskottsvis utbetalning av reseersättning. Med anledning härav fattade jag det nu aktuella beslutet den 10 februari 1999 att inte pröva AA:s yrkande om förskottsvis utbetalning av reseersättning. Jag har även på AA:s begäran översänt en skrivelse till honom för att förtydliga mitt beslut från den 10 februari 1999. Han har även erhållit en ny kallelse till den muntliga förhandlingen. Den 22 februari 1999 överklagade AA mitt beslut från den 10 februari till kammarrätten. Muntlig förhandling hölls som planerat den 16 mars och målen är nu slutligt avgjorda. I samband med förhandlingen tillerkände länsrätten AA då begärd reseersättning.

Länsrätten (lagmannen CC) yttrade därutöver följande.

Det aktuella beslutet av den 10 februari 1999 innehåller två delar; dels ett avvisningsbeslut rörande AA:s förnyade begäran om förskott på reseersättning, dels en upplysning att eventuella ytterligare yrkanden i samma sak inte skulle komma att föranleda några formliga beslut från länsrätten.

Det som möjligen skulle kunna ifrågasättas är det andra ledet av beslutet – upplysningen om hur länsrätten avsåg att behandla ev. framtida yrkanden i samma sak. Bakgrunden var givetvis att länsrätten – på goda grunder – ansåg att fortsatta prövningar av en fråga som tidigare rättskraftigt avgjorts i målen inte skulle fylla något rimligt syfte samt att AA:s agerande gränsade till ett rättegångsmisshandling. Med hänsyn härtill och då det framstod som ytterst befogat att inom rimlig tid få till stånd en slutlig prövning av målen, kan jag inte finna att länsrättens beslut av den 10 februari 1999 skulle vara klandervärdt i något avseende.

I beslut den 10 januari 2000 anförde JO Berggren följande.

Bedömning

Av 34 § första stycket 7. förvaltningsprocesslagen (1971:291) framgår att talan får föras särskilt mot beslut, som ej innebär att målet avgörs, när rätten förordnat angående ersättning för någons medverkan i målet.

Länsrätten avvisade den 3 februari 1999 AA:s yrkande om förskott på reseersättning. Beslutet var försett med fullföljdshänvisning. Efter det att ett förnyat yrkande inkommit från AA fattade länsrätten den 10 februari 1999 det nu aktuella beslutet, som dock ej försågs med fullföljdshänvisning. Enligt vad som uppgetts i remissvaret har dock beslutet överklagats, varför jag inte finner skäl att ytterligare kommentera saken.

Beträffande utformningen av den andra delen av beslutet, där länsrätten uttalat sig om handläggningen av eventuella framtida yrkanden från AA, vill jag anmärka att en prövning skall äga rum, även om rätten anser att saken redan är rättskraftigt avgjord. Prövningen kan ske särskilt eller i samband med målets avgörande i huvudsaken. Att utan åtgärd lägga skrivelser med yrkanden av denna art till handlingarna är inte formellt riktigt.